

(Cum era Timișoara când ați venit aici? Știați orașul?) Nu, doar din câteva plimbări. Mi-a plăcut Timișoara de la bun început, adică veneam din „satul” ăla care era Reșița. *(Aveați prieteni, cunoștințe aici?)* La școală, alții nu. *(Dintre cei de la Construcții, de la Politehnică cu cine ați rămas mai apropiat?)* La școală, la facultatea de construcții, avantajul facultății, spre deosebire de dezavantajul că n-avea nimic, n-avea nici sediu, n-avea nici decan, nici o clasă măcar, căci cursurile se țineau în diverse locuri, și la poștă și în alte locuri, am avut însă avantajul că de la început, facultatea asta, datorită acestui profesor Vlad care s-a ocupat cu entuziasm de facultate, a adus oameni foarte competenți. De exemplu, era profesorul Maior, profesor de căi ferate, care era inspector general pentru tot vestul țării la calea ferată și renunțase la calea ferată ca să devină profesor, era profesorul Oltenschi, de drumuri, care era iar șeful drumurilor din tot vestul țării. Deci oameni de platformă, de meserie și care bineînțeles au creat o atmosferă sănătoasă în facultate și pentru noii veniți. *(Profesorul Vlad unde se formase?)* El era arhitect și făcuse la Budapesta. El luptase pentru înființarea acestei facultăți de construcții chiar înainte de 1918. Și când s-a înființat facultatea Politehnica din Timișoara s-a înființat pe motivul că în vestul țării era singura industrie, în Reșița. Și minele importante erau atunci tot în Banat, la Anina. Pentru motivul ăsta, spre deosebire de toate celelalte școli care-au început construcțiile, pentru că e meseria tehnică cea mai veche, Politehnica e poate singura școală superioară tehnică care n-a început cu construcțiile, ci cu alte facultăți. *(Și cu ce a-nceput?)* A-nceput cu mecanică, electromecanică și mine. *(În ce an a fost asta?)* Imediat după 1918, prin '20. *(Și după aceea s-au mai adăugat altele până la înființarea facultății de construcții?)* Nu, astea au funcționat până atunci, în '41, când s-au înființat construcțiile. În '48 s-a înființat și chimia. Electromecanica s-a împărțit în două: mecanică și electrotehnică, tot în '48.

(Dintre profesorii care fuseseră inițial profesori când s-a creat Politehnica i-ați mai prins?) Avantajul a fost că această facultate nouă înființată în '41 avea deja cadre didactice formate la celelalte facultăți. De exemplu, profesori de matematică erau și la construcții, profesori de mecanică erau și la construcții. Deci toți care erau la disciplinele de bază, generale, erau aceiași la construcții ca și la mecanică. A fost un mare avantaj, plus că rezolvau și problema spațiului de învățământ, căci ceilalți aveau sălile de curs bine fixate.

(Clădirea inițială a Politehnicii unde a fost?) În '48 s-a primit localul piarist și facultății de construcții i s-a dat parțial parterul, unde a fost instalat decanatul și etajul II. *(Inițial mecanica era pe Mihai Viteazu)* Da, era facultatea de electromecanică.

(Printre profesorii importanți, mari, care erau atunci în '41, cine se număra?) Alaci, de matematică, Dărmănescu, de mecanică. *(Ei unde făcuseră studii? În România?)* Da. *(Vlad ați spus că era arhitect)* El era profesor de descriptivă la facultatea de mecanică și pe urmă a devenit decanul facultății de construcții. *(Când ați venit dumneavoastră cine era rector?)* Urgulescu. *(Și după aceea?)* Pe urmă s-au schimbat mulți, câțiva au plecat la București.